

Josep
Villarrubia
Juan

històries i llegendes

del nostre poble

"Donar carabassa"

Si fa o no fa, ja fa molts anys que el baró de Ferrabràs tenia una filla que es deia Caterineta. Caterineta era la més bonica de les xiquetes que havien nascut mai en aquella baronia: Cabells rossos, pell rosada i una careta i un cosset que pareixia una nineta de porcellana. Però Caterineta tot el que tenia de boniqueta ho tenia de tonteta. Antipàtica, creguda i amb l'obsessió per tindre sempre raó, va aconseguir que cap xiquet ni xiqueta volguera jugar amb ella. Quan va complir divuit anys, els seus pares començaren a cercar-li nuvis i cap dels xicots de la baronia, que de sobra sabien com era, va voler festejar-la. I com que n'estava soltera i era filla del baró, tots els anys el senyor rector la buscava per anar a vestir els sants de la processó, honor que soles tenien les fadrines que no festejaven. Els pares varen decidir trobar-li nuvi en altres contrades on els xicons no la conegueren. Portaren joves d'arreu del món, tots ells simpàtics, llestos, treballadors i amb fortuna. Però, Caterineta va anar rebutjant-los un per un: "Aquest és massa alt..., aquest és massa baixet..., aquest és massa bru..., aquest és massa ros...". I el rector que tornava un any més a buscar-la per vestir els sants de la processó.

Quins mals tràngols passava el seu pare quan havia de dir als familiars dels pretendents que a la Caterineta no li agradava el seu fill. Un dia va aparèixer Jaumet, qui conreava els horts del baró i li va fer una confidència: "*Sabeu quin costum tenim els maseros quan cal rebutjar un nuvi?. El dia que ve a casa la seua família, quan servim el dinar, posem un plat que tinga carabassa i d'aquesta forma, sense haver de dir paraules, aquells ja saben que el seu xicot no és acceptat, puix "donar carabassa" vol dir no acceptar les pretensions amoroses*". Quin descans va trobar el baró en aquell mètode tan diplomàtic de dir que no als pretendents. I en quina mala hora va parlar Jaumet. No tenia prou mans ni bancals per sembrar carabasseres, ja es veia cultivant-ne fins per sota dels llits. I la Caterineta rebutjant xicons. Els cuiners del baró ja no sabien quin plat ideal: Carabassa fregida, carabassa torrada, carabassa amb ceba, carabassa amb tomaca, carabassa amb alls, carabassa amb pimentó, sopa de carabassa i si el dia era de molt compromís, a més a més, carabassat, arrop i talladetes o arnadí. I el rector que tornava un any més a buscar-la per vestir els sants de la processó i ella tova i devanida per tindre tan gran honor.

El pare **anava de capa caiguda**, amb el pas dels anys la seua esquena es corbava cap endavant, el capot tocava terra i se'l trepitjava al caminar. Cada vegada li costava més trobar-li pretendents. Ella en obrir els balcons es posava trista quan veia passar joves mares amb els seus xiquets al braç o tantes i tantes parelles que del bracet passejaven amb cara de felicitat. Sempre es feia la promesa d'oblidar el seu orgull i casar-se amb algun dels bons hòmens que els seus pares li buscaven. Però, no hi havia res a fer, després li eixia el geniet i vingà... a "**donar carabassa...**". Anaren passant els anys, els seus pares van faltar i ningú en la baronia se'n recordava de la Caterineta. Un dia mentre es pentinava davant el gran espill de l'habitació, va vore les primeres arrugues al seu rostre, tenia la pell com pansida, els cabells havien perdut la brillantor d'abans i fins i tot se'n podia trobar algun de blanc. Es va quedar espantada i va recordar el que el seu pare li deia: "*Canvia filla meua..., canvia..., pel camí que tu vas és molt fàcil "quedar-se per a vestir sants"*". Varen tocar a la porta i era el rector, que un any més, venia a convidar-la a vestir els sants de la processó.

Refrany: "Donar carabassa".

Significat: No acceptar altra persona com a company amorós o, el que és el mateix, suspendre'l en l'examen de candidat a nuvi. Per extensió s'aplica als suspensos en matèria d'estudis.

Refrany: "Quedar-se per a vestir sants".

Significat: Es diu de les dones fadrines ja entrades en anys i a les quals se'ls veuen poques probabilitats que puguin casar-se.

Refrany: "Anar de capa caiguda".

Significat: Perdre facultats, fer-se vell, anar en decadència. En fer-se vella la gent dobla l'espina cap endavant i la capa toca terra.

